

Αρείου Πάγου 535/2009 (ΣΤ, ΠΟΙΝΙΚΕΣ)

Πηγή:

http://www.areiospagos.gr/nomologia/apofaseis_DISPLAY.asp?cd=b5bbdOfgrX70B2Qvz0pgAL3mpqVnhW&apof=535_2009

Θέμα

Νόμου εφαρμογή και ερμηνεία, Ανθρωποκτονία από αμέλεια.

Περίληψη:

Καταδικαστική απόφαση για ανθρωποκτονία από αμέλεια και απόρριψη λόγων αναίρεσης για εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 15 ΠΚ και άρθρων 78 παρ. Β' και 113 του ΠΔ 1073/1981 και ΠΔ 31/1990. Απορρίπτει αίτηση.

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Εμμανουήλ Καλούδη, Αντιπρόεδρο Αρείου Πάγου, Αιμιλία Λίτινα - Εισηγήτρια, Ανδρέα Τσόλια, Ιωάννη Παπουτσή και Ανδρέα Δουλγεράκη, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 2 Δεκεμβρίου 2008, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Γεωργίου Βλάσση (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας) και της Γραμματέως Πελαγίας Λόζιου, για να δικάσει την αίτηση του αναιρεσιόντος - κατηγορουμένου Χ1 που εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο του Ευαγγελία Σταμούλη, περί αναιρέσεως της 5470/2008 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου (Πλημμελημάτων) Αθηνών.

Με συγκατηγορούμενο τον Χ2 και με πολιτικώς ενάγουσα την ... που παρέστη με τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Χρήστο Μανέα.

Το Τριμελές Εφετείο (Πλημμελημάτων) Αθηνών, με την ως άνω απόφασή του, διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και ο αναιρεσιώντων - κατηγορούμενος ζητεί την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην από 8 Οκτωβρίου 2008 αίτησή του αναιρέσεως, η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 1715/2008.

Αφού άκουσε

Τους πληρεξουσίου δικηγόρους του αναιρεσιόντος και της πολιτικώς ενάγουσας, που ζήτησαν όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και τον Αντεισαγγελέα, που πρότεινε να απορριφθεί η προκείμενη αίτηση αναίρεσης.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από το συνδυασμό της διατάξεως του άρθρου 302 παρ. 1 του Ποινικού Κώδικα, στην οποία ορίζεται ότι, όποιος από αμέλεια επιφέρει το θάνατο άλλου, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών, και της διάταξης του άρθρου 1 εδ. α' του ίδιου Κώδικα, στην οποία ορίζεται ότι όποιος από αμέλεια προκαλεί σωματική κάκωση ή βλάβη υγείας άλλου, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι τριών ετών, προς τη διάταξη του άρθρου 28 του ίδιου Κώδικα, στην οποία ορίζεται ότι από αμέλεια πράττει, όποιος από έλλειψη της προσοχής την οποία όφειλε κατά τις περιστάσεις και μπορούσε να καταβάλει, είτε δεν πρόβλεψε το αξιόποιο αποτέλεσμα, που προκάλεσε η πράξη του, είτε το πρόβλεψε ως δυνατό, πίστεψε όμως ότι δεν θα επερχόταν, συνάγεται ότι προς θεμελίωση του εγκλήματος της ανθρωποκτονίας από αμέλεια και της σωματικής βλάβης από αμέλεια απαιτούνται τα ακόλουθα στοιχεία: α) να μην καταβλήθηκε από το δράστη η επιβαλλόμενη κατ' αντικειμενική κρίση προσοχή, την οποία κάθε μετρίως συνετός και ευσυνείδητος άνθρωπος οφείλει κάτω από τις ίδιες πραγματικές περιστάσεις να καταβάλει, με βάση τους νομικούς κανόνες, τις συνήθειες που επικρατούν στις συναλλαγές και την κοινή, κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, πείρα και λογική, β) να μπορούσε αυτός, με βάση τις προσωπικές του περιστάσεις, ιδιότητες, γνώσεις και ικανότητες και κυρίως εξαιτίας της υπηρεσίας του ή του επαγγέλματός του, να προβλέψει και να αποφύγει το αξιόποιο αποτέλεσμα και γ) να υπάρχει αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της ενέργειας ή παράλειψης του δράστη και του αποτελέσματος που επήλθε. Η παράλειψη, ως έννοια, ενυπάρχει σε κάθε είδος αμέλειας, εφόσον το ένα σκέλος της ευθύνης συνίσταται στη μη καταβολή της προσήκουσας προσοχής, δηλαδή σε μία παράλειψη. Όταν όμως η αμέλεια δεν συνίσταται σε ορισμένη παράλειψη, αλλά αποτελεί σύνολο συμπεριφοράς που προηγήθηκε του αποτελέσματος, τότε για τη θεμελίωση της ανθρωποκτονίας από αμέλεια και της σωματικής βλάβης από αμέλεια ως εγκλημάτων που τελούνται με παράλειψη, απαιτείται η συνδρομή και των όρων του άρθρου 15 ΠΚ, στο οποίο ορίζεται ότι, όπου ο νόμος για την ύπαρξη αξιόποινης πράξης απαιτεί να έχει επέλθει ορισμένο αποτέλεσμα, η μη αποτροπή του τιμωρείται όπως η πρόκλησή του με ενέργεια, αν ο υπαίτιος της παράλειψης είχε ιδιαίτερη νομική υποχρέωση να παρεμποδίσει την επέλευση του αποτελέσματος. Από την τελευταία αυτή διάταξη, συνάγεται ότι αναγκαία προϋπόθεση εφαρμογής της, είναι η ύπαρξη ιδιαίτερης (δηλαδή ειδικής και όχι γενικής) νομικής υποχρέωσης του υπαιτίου προς παρεμπόδιση του εγκληματικού αποτελέσματος. Η υποχρέωση αυτή μπορεί να πηγάζει κυρίως: α) από ρητή διάταξη νόμου, β) από σύμπλεγμα νομικών καθηκόντων, που συνδέονται με ορισμένη έννομη θέση του υπόχρεου, γ) από ειδική σχέση που θεμελιώθηκε, είτε συνεπεία συμβάσεως, είτε απλώς από προηγούμενη ενέργεια, από την οποία ο υπαίτιος της παραλείψεως αναδέχθηκε εκουσίως την αποτροπή κινδύνων στο μέλλον, δ) από προηγούμενη πράξη του υπαιτίου (ενέργεια ή παράλειψη), συνεπεία της οποίας δημιουργήθηκε ο κίνδυνος επελεύσεως του εγκληματικού αποτελέσματος.

Εξ άλλου κατά τη διάταξη του άρθρου 78 του Π.Δ. 1073 της 12/16 Σεπτεμβρίου 1981 "Περί μέτρων ασφαλείας κατά την εκτέλεσιν εργασιών σε εργοτάξια οικοδομών και πάσης φύσεως έργων αρμοδιότητος πολιτικού μηχανικού", η οποία περιλαμβάνεται στο τμήμα V: Ηλεκτροδότηση Εργοταξίων", και ειδικότερα στο Κεφάλαιο Α αυτού "Δια την πρόλειψιν ατυχημάτων, από άμεσον ή έμμεσον επαφήν ή προσέγγισιν προς δίκτυο ή λοιπά στοιχεία ηλεκτρικών εγκαταστάσεων υπό τάσιν, πρέπει ειδικότερον... β) αι μεταφοραί, χειρωνακτικάί ή μη, σιδηροπλισμού σωλήνων, κιγκλιδωμάτων κ.α. και οι εγκαταστάσεις μηχανημάτων, τροχιών, αναβατορίων, πυραύλων κ.α. ως και αι προσεγγίσεις αντλιών σκυροδέματος, να πραγματοποιούνται μακράν από ηλεκτροφόρους αγωγούς ασχέτως τάσεως". Κατά δε το άρθρο 111 του ίδιου Π.Δ. "Δια την διαρκή επίβλεψιν και επιμέλειαν της εφαρμογής του παρόντος ως και του Π.Δ/τος 778/80 "περί μέτρων ασφαλείας κατά την εκτέλεσιν οικοδομικών εργασιών" εις τας οικοδομικάς και εν γένει εργοταξιακάς εργασίας, παρίσταται, ανελλιπώς καθ' όλην την διάρκειαν της ημερησίας εργασίας οι νόμω υπόχρεοι εργοδότηι ή οι εκπρόσωποι τούτων". Περαιτέρω κατά τη διάταξη του άρθρου 4 του Π.Δ. 31/1990 "Επίβλεψη της λειτουργίας, χειρισμός και συντήρηση μηχανημάτων εκτέλεσης τεχνικών έργων", κανείς δεν μπορεί να ασκεί υπεύθυνα επίβλεψη λειτουργίας, ούτε να χειρίζεται ή να ενεργεί τη συντήρηση κάθε κινητού ή μεταθετού μηχανήματος ή μηχανήματος επ' αυτοκινήτου με κινητήρα θερμικό... αν δεν είναι εφοδιασμένος με αντίστοιχη άδεια μηχανοδηγού - χειριστού που εκδίδεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Διατάγματος. Περαιτέρω, η καταδικαστική απόφαση έχει την απαιτούμενη από τις διατάξεις των άρθρων 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 ΚΠΔ, ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, η έλλειψη της οποίας ιδρύει λόγο αναίρεσής της, από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' του ίδιου Κώδικα, όταν αναφέρονται σ' αυτή με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις, τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν από την αποδεικτική διαδικασία, στα οποία στηρίχθηκε η κρίση του δικαστηρίου για τη συνδρομή των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων του εγκλήματος, οι αποδείξεις που τα θεμελιώνουν και οι σκέψεις υπαγωγής των περιστατικών αυτών στην ουσιαστική ποινική διάταξη που εφαρμόστηκε. Για την ύπαρξη τέτοιας αιτιολογίας: α) είναι παραδεκτή η αλληλοσυμπλήρωση του αιτιολογικού με το διατακτικό της προσβαλλόμενης απόφασης και β) αρκεί να αναφέρονται τα αποδεικτικά μέσα γενικώς, κατά το είδος τους, χωρίς να εκτίθεται τι προέκυψε χωριστά από καθένα από αυτά. Τέλος, κατά το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Ε' του ΚΠΔ, λόγο αναίρεσης αποτελεί η εσφαλμένη ερμηνεία ουσιαστικής ποινικής διάταξης, όταν ο δικαστής αποδίδει σ' αυτή διαφορετική έννοια από εκείνη που πραγματικά έχει, ενώ εσφαλμένη εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διάταξης, που αποτελεί λόγο αναίρεσης, υφίσταται όταν ο δικαστής δεν υπήγαγε σωστά τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία δέχτηκε, στη διάταξη που εφαρμόστηκε. Περίπτωση δε εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διάταξης, που αποτελεί λόγο αναίρεσης κατά το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Ε' του ΚΠΔ, υπάρχει και όταν η παραβίαση γίνεται εκ πлагίου, γιατί δεν αναφέρονται στην απόφαση με σαφήνεια, πληρότητα και συγκεκριμένο τρόπο, τα πραγματικά

περιστατικά, που προέκυψαν κατά την κρίση του δικαστηρίου από την ακροαματική διαδικασία ή κατά την έκθεση αυτών υπάρχει αντίφαση είτε στην ίδια αιτιολογία είτε μεταξύ της αιτιολογίας, ώστε να μην είναι εφικτή από τον Άρειο Πάγο, ο έλεγχος για την ορθή ή όχι εφαρμογή του νόμου, οπότε η απόφαση στερείται νόμιμης βάσης. Στην προκειμένη περίπτωση το Τριμελές Εφετείο Πλημμελημάτων Αθηνών με την προσβαλλόμενη 5470/2008 απόφασή του που εξέδωσε δέχθηκε με επιτρεπτή αλληλοσυμπλήρωση του αιτιολογικού με το διατακτικό ότι από τα κατ' είδος τους μνημονευόμενα σε αυτή αποδεικτικά μέσα αποδείχθηκαν κατά την ανέλεγκτη αναιρετικά κρίση του τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο αναιρεσείων, Χ1 ως νόμιμος εκπρόσωπος της εργολήπτριας εταιρίας με την επωνυμία "...", και ο Χ2, επιβλέπων μηχανικός, δεν φρόντισαν, αν και είχαν ιδιαίτερη νομική υποχρέωση από το άρθρο 78 παρ. β' του Π.Δ. 1073/1981 να φροντίσουν ώστε οι μεταφορές χειρωνακτικές και μη σιδηροπλισμού, σωλήνων, κιγκλιδωμάτων κ.α. και εγκαταστάσεις μηχανημάτων, τροχών, αναβατόριων, πυραύλων κ.α. οι προσεγγίσεις αντλιών σκυροδέματος να πραγματοποιούνται από ηλεκτροφόρους αγωγούς τάσεως, ο δε χειριστής γερανού Γ1, τον οποίον απασχολούσαν να έχει την απαραίτητη άδεια μηχανοδηγού χειριστή, όπως προβλέπεται από το Π.Δ. 31/90, και αν και ήταν υπόχρεοι να έχουν ορίσει κουμανταδόρο ο οποίος θα είχε σαφή αντίληψη της απόστασης μεταξύ των εναέριων ηλεκτροφόρων καλωδίων και γερανού έτσι ώστε να είναι αδύνατη η προσέγγιση μεταξύ τους και για τη συγκεκριμένη εργασία ο σιδηροπλισμός θα έπρεπε να μεταφέρεται με τη βοήθεια γερανού σε ασφαλή απόσταση από το τοιχείο και μετά να μεταφέρεται με τα χέρια έως το σημείο τοποθέτησής του, επειδή το συγκεκριμένο στοιχείο που θα ετοποθετείτο ο οπλισμός βρισκόταν στο κατακόρυφο επίπεδο που οριζόταν από το εναέριο δίκτυο και ο κίνδυνος ηλεκτροπληξίας ήταν δεδομένος, ανέθεσαν κατά τον χρόνο εκείνο το χειρισμό του γερανού σε άλλον, τον Γ1, χωρίς να κατέχει την απαραίτητη άδεια μηχανοδηγού χειριστή, όπως προβλέπεται από το Π.Δ. 31/90 και χωρίς τις απαιτούμενες γνώσεις και εμπειρία. Έτσι ο τελευταίος δεν εφρόντισε για το σωστό χειρισμό του μηχανήματος προκειμένου να έχει ικανή απόσταση από το ηλεκτροφόρο καλώδια της Δ.Ε.Η. με αποτέλεσμα το θάνατο του Θ1, ο οποίος υπέστη ηλεκτροπληξία και τη σωματική βλάβη του Θ2 που υπέστη ηλεκτρικό έγκαυμα flash burn προσώπου, τραχήλου, ράχως δεξιού ώμου μερικού εν τω βαθύ και θλάση κοιλίας, που εργαζόταν στην ως άνω οικοδομή και τοποθετούσαν με τα χέρια το σιδηροπλισμό μέσα στο ξυλότυπο του τοιχείου. Ειδικότερα ο σιδηροπλισμός έφθανε μέχρι το συγκεκριμένο σημείο με τη βοήθεια οικοδομικού γερανού ο οποίος ήταν τοποθετημένος σε απόσταση περίπου 30 m και τον οποίο χειριζόταν ο Γ1, ο οποίος κατηύθυνε τον αναρτημένο σιδηροπλισμό με τη βοήθεια τηλεχειριστηρίου και δεν πρόσεξε ώστε να υπάρχει ικανή απόσταση από τα ηλεκτροφόρα καλώδια με συνέπεια ο βραχίονας του γερανού να περάσει πάνω από τα εναέρια ηλεκτροφόρα καλώδια, ενώ οι ως άνω εργαζόμενοι προσπαθούσαν, να του τοποθετήσουν το σιδηροπλισμό μέσα στο ξυλότυπο του τοιχείου και τα κάθετα συρματόσχοινα ακούμπησαν στα καλώδια και δημιουργήθηκε βραχυκύκλωμα. Το ηλεκτρικό ρεύμα πέρασε από τα εναέρια ηλεκτροφόρα καλώδια στα

κάθετα συρματόσχοινα ανάρτησης, από εκεί στο αναρτημένο φορτίο (σιδηροπλισμό) και τέλος στους εργαζόμενους οι οποίοι κρατούσαν και προσπαθούσαν να τοποθετήσουν το σιδηροπλισμό μέσα στο τοίχείο. Το γεγονός ότι οι παθόντες ήταν εργαζόμενοι στο συνεργείο του Υ1 δεν σημαίνει ότι οι κατ/νοι δεν είχαν ιδιαίτερη υποχρέωση, βάσει του νόμου, να προβούν στις ανωτέρω πράξεις για την ασφάλεια των εργαζομένων της οικοδομής, σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν, ανεξάρτητα τυχόν ευθυνών του ως άνω εργολάβου. Αν ήταν εκεί οι κατ/νοι με τις ιδιότητες, που είχαν και την εμπειρία, που διέθεταν, θα είχαν προλάβει να μην συμβεί το εν λόγω ατύχημα. Οι κατ/νοι ισχυρίζονται ότι ο θανών είχε αναλάβει να είναι κουμανταδόρος και ότι από δική του υπαιτιότητα, επειδή δεν φορούσε γάντια, έπιασε τα σίδερα, που είχαν ακουμπήσει στα καλώδια της ΔΕΗ και υπέστη ηλεκτροπληξία. Όμως, η υποχρέωση να βάλει κουμανταδόρο ήταν του ιδιοκτήτη του γερανού, για να βοηθήσει το χειριστή αυτού στη μεταφορά του σιδηροπλισμού. Ως κουμανταδόρος δεν πρέπει να μπαίνει οποιοσδήποτε βρίσκεται στην οικοδομή, αλλά να είναι ένα μόνιμο πρόσωπο, το οποίο πρέπει να συνεργάζεται με το χειριστή του γερανού, ως βοηθός αυτού και να έχει εμπειρία σ'αυτή την εργασία. Αν πράγματι ο θανών είχε οριστεί κουμανταδόρος, θα έπρεπε να μην έκανε και την εργασία του σιδερά στο ύψος των ξυλότυπων στα θεμέλια της οικοδομής σε ύψος 2,5 μέτρων από τα πέδιλα, αλλά να βρίσκεται σε τέτοιο σημείο της οικοδομής στο ίδιο ύψος με το γερανό μεταξύ της απόστασης των 30 μέτρων, που απέιχε αυτός από τα θεμέλια της οικοδομής, έτσι ώστε να έχει οπτικό πεδίο του γερανού, του βραχίονα αυτού, των εναέριων ηλεκτροφόρων καλωδίων της ΔΕΗ και των θεμελίων της οικοδομής, όπου θα μεταφερόταν ο σιδηροπλισμός. Εξάλλου, δεν αποδείχθηκε ότι ο θανών είχε εμπειρία να κάνει τον κουμανταδόρο του γερανού, δεδομένου ότι άλλη φορά δεν είχε συνεργασθεί με το χειριστή του εν λόγω γερανού ούτε μπορούσε από απόσταση 30 μέτρων φωνάζοντας να κατευθύνει το χειριστή του γερανού. Το ανωτέρω δε αποτέλεσμα, ήτοι ο θάνατος του Θ1 και η σωματική βλάβη του Θ2, επήλθε ως μόνης ενεργού αιτίας της συγκλίνουσας αμέλειας των προαναφερθέντων κατηγορουμένων. Με βάση τις παραδοχές αυτές το Τριμελές Εφετείο κήρυξε ένοχο τον αναιρεσείοντα ανθρωποκτονίας και σωματικής βλάβης από αμέλεια και τον καταδίκασε σε συνολική ποινή φυλάκισης είκοσι εξ (26) μηνών, την οποία μετέτρεψε προς πέντε (5) ευρώ την ημέρα. Με αυτά που δέχθηκε το Τριμελές Εφετείο Πλημμελημάτων, διέλαβε στην προσβαλλόμενη απόφασή του την απαιτούμενη ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, αφού εκθέτει σ'αυτήν με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία αποδείχθηκαν από τα μνημονευθέντα αποδεικτικά μέσα και συγκροτούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση της αξιόποινης πράξεως, για την οποία καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος - αναιρεσείων, καθώς και τους συλλογισμούς, με βάση τους οποίους έκανε την υπαγωγή τους στις προαναφερόμενες ουσιαστικές ποινικές διατάξεις, τις οποίες ούτε ευθέως ούτε εκ πλαγίου παραβίασε. Ειδικότερα ανέφεροντας τόσο στο σκεπτικό όσο και στο διατακτικό της προσβαλλόμενης απόφασης οι επιτακτικοί κανόνες δικαίου οι οποίοι υποχρέωναν τον αναιρεσείοντα, ως νόμιμο εκπρόσωπο της εργολήπτριας

εταιρείας με την επωνυμία "...", αφ' ενός να φροντίσει ώστε οι μεταφορές με τον γερανό σιδηροπλισμού να γίνονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να υπάρχει ικανή απόσταση από τα εναέρια ηλεκτροφόρα καλώδια (άρθρο 78 παρ. β' του Π.Δ. 1073/1981), αναθέτοντας σε "κουμανταδόρο", ο οποίος θα είχε σαφή αντίληψη της απόστασης μεταξύ των ηλεκτροφόρων καλωδίων και του γερανού έτσι ώστε να είναι αδύνατη η προσέγγιση μεταξύ τους, αφετέρου την ανάθεση του χειρισμού του γερανού, μόνο σε χειριστή που κατέχει άδεια μηχανοδηγού χειριστού όπως προβλέπεται από το Π.Δ. 31/90. Η παραπάνω δε ιδιαίτερη νομική υποχρέωση του αναιρεσειόντα έχοντα τη παραπάνω ιδιότητα πηγάζει από τις παραπάνω επιτακτικού κανόνα διατάξεις του άρθρου 78 του Π.Δ. 1073/1981 και των διατάξεων του Π.Δ. 31/1990, και είναι ανεξάρτητη από την ιδιαίτερη νομική υποχρέωση που πηγάζει από την διάταξη του άρθρου 111 του ίδιου Π.Δ., η οποία συνίσταται στην συνεχή και καθ' όλη τη διάρκεια της ημερησίας εργασίας παρουσία των νόμων υπόχρεων εργοδοτών ή των εκπροσώπων αυτών. Συνακόλουθα ο από το άρθρο 510 § 1 στοιχ. Ε' πρώτος λόγος της αιτήσεως αναίρεσης για εκ πλαγίου παραβίαση της ουσιαστικής ποινικής διάταξης του άρθρου 15 του Π.Κ. με την ειδικότερη αιτίαση ότι υπάρχει αντίφαση μεταξύ των παραδοχών του αιτιολογικού και του διατακτικού της προσβαλλόμενης απόφασης αναφορικά με την ύπαρξη ιδιαίτερης νομικής υποχρέωσης του αναιρεσειόντα να παρεμποδίσει την επέλευση του αποτελέσματος, δεδομένου ότι στο μεν αιτιολογικό αυτής στηρίζεται στις διατάξεις του Π.Δ. 31/1990, στο δε διατακτικό στις διατάξεις του Π.Δ. 1073/1982 είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Απορριπτέος επίσης ως επί εσφαλμένης προϋποθέσεως στηριζόμενος είναι και ο από το άρθρο 510 § 1 Ε' του Κ.Π.Δ. δεύτερος λόγος αναίρεσης για εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 15 του Π.Κ. και 78 και 113 του π.δ. 1073/1981 με την ειδικότερη αιτίαση ότι οι υποχρεώσεις για τη λήψη μέτρων ασφαλείας βαρύνουν τον υπεργολάβον του έργου, Υ1, ο οποίος ήταν εργοδότης των παθόντων και υπεύθυνος για τη μεταφορά και τοποθέτηση του σιδηροπλισμού, και υπεύθυνος για την παρακολούθηση της εργασίας και της ασφαλείας (ατυχήματα, όροι εργασίας) του προσωπικού του με βάση το αναγνωστέο από 23/2/2001 "Ιδιωτικό Συμφωνητικό" εκτέλεσης εργασιών. Και τούτο καθόσον κατά τις παραδοχές της προσβαλλόμενης απόφασης το Εφετείο στήριξε την καταδικαστική του κρίση επί της παράλειψης του αναιρεσειόντα να παρεμποδίσει την επέλευση του ως άνω αποτελέσματος, δεχόμενο ότι αυτός είχε την ιδιότητα του νομίμου εκπροσώπου της εταιρείας στην οποία ανήκε ο γερανός, ιδιότητα η οποία του επέβαλε την αποτροπή του αποτελέσματος λόγω της ιδιαίτερης υποχρέωσής του που πηγάζει από τους παραπάνω επιτακτικούς κανόνες και όχι την ιδιότητα του υπεργολάβου του έργου, ο οποίος κατά τη διάταξη του άρθρου 111 του ως άνω Π.Δ. 1073/1981 έχει την επιβαλλόμενη απ' αυτή ιδιαίτερη υποχρέωση να παρίσταται ανελλιπώς καθόλη τη διάρκεια της ημερησίας εργασίας, όπως τούτο με σαφήνεια διατυπώνεται στο σκεπτικό της προσβαλλόμενης με την ιδιαίτερη σκέψη ότι η ευθύνη του αναιρεσειόντα και του συγκατηγορουμένου του πολιτικού μηχανικού ήταν ανεξάρτητες από αυτή του ως άνω εργολάβου του έργου, στον οποίο εργαζόταν οι παθόντες.

Μετά από αυτά και εφόσον δεν υπάρχει άλλος λόγος αναίρεσης πρέπει να απορριφθεί η κρινόμενη αίτηση αναίρεσης και να καταδικασθεί ο αναιρεσείων στη δικαστική δαπάνη της πολιτικής ενάγουσας ... και στα δικαστικά έξοδα (άρθρο 583 παρ. 1 ΚΠΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 8/10/2008 αίτηση του Χ1 για αναίρεση της 5470/2008 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών.

Καταδικάζει τον αναιρεσείοντα στη δικαστική δαπάνη της πολιτικώς ενάγουσας την οποία ορίζει στο ποσό των πεντακοσίων (500) ευρώ και στα δικαστικά έξοδα που ανέρχονται στο ποσό των διακοσίων είκοσι (220) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 9 Δεκεμβρίου 2008. Και

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στις 24 Φεβρουαρίου 2009.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ